

DE T A R I E F C O M M I S S I E ,

De Tariefcommissie, tweede kamer;

Gezien het op 21 juni 1972 onder nummer 10887 O'68 ingekomen beroepschrift van de vennootschap onder de firma X te Z en gericht tegen de uitspraak van de inspecteur der invoerrechten en accijnzen te Y van 26 april 1972 op haar bezwaarschrift betreffende een haar over de jaren 1969 en 1970 opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting, gedagtekend 30 november 1971, aanslagnummer 123456;

Gezien de overige stukken van het geding;

Gehoord ter zitting van 15 maart 1977 de inspecteur, zijnde belanghebbende, ofschoon behoorlijk opgeroepen, niet verschenen;

Overwegende dat de inspecteur bij zijn bestreden uitspraak de hiervoor vermelde aanslag ten bedrage van f. 3.833,86 aan enkelvoudige belasting en f. 383,39 aan verhoging heeft gehandhaafd;

Overwegende dat belanghebbende in beroep stelt, dat de uitspraak behoort te worden vernietigd en dat de aanslag voor zoveel betreft de enkelvoudige belasting behoort te worden verminderd tot een ten bedrage van f. 2.152,98;

Overwegende dat de inspecteur heeft geconcludeerd tot bevestiging van zijn uitspraak;

Overwegende dat op grond van de gedingstukken en het verhandelde ter zitting het volgende is komen vast te staan: Belanghebbende, ondernemer in de zin van de Wet op de omzetbelasting 1968 (de Wet), exploiteert een dames-modemagazijn. Naar aanleiding van een boekenonderzoek heeft de inspecteur de in geding zijnde aanslag opgelegd, waarin voor zoveel betreft het jaar 1969 een naheffing is begrepen van 12 percent over f. 14.000,--, met welk bedrag de inspecteur - omdat hij van mening is, dat belanghebbende haar ontvangsten niet juist heeft verantwoord - de omzet over dat

jaar heeft verhoogd.

Belanghebbende betwist uitsluitend de juistheid van dit onderdeel van de aanslag.

In geschil is derhalve een bedrag van f. 1.680,-- aan enkelvoudige belasting;

Overwegende dat belanghebbende haar standpunt in het beroepschrift als volgt heeft toegelicht:

Bij het opmaken van de jaarstukken per ultimo 1969 en per ultimo 1970 werd door de vorige accountant van belanghebbende afgeweken van de uitkomsten van de plaatsgehad hebbende inventarisaties met als gevolg, dat de voorraden onjuist in de jaarstukken werden vermeld. Onderstaande staat geeft de fluctuaties weer, zoals deze uit de jaarstukken blijken:

	(a) Omzet:	(b) Bruto-winst:	(b) in percen- ten van (a):	Voorraad volgens balans
1966	f 216.342,--	f 49.924,--	21,1%	f 32.330,--
1967	f 210.760,--	f 58.637,--	27,8%	f 30.525,--
1968	f 206.264,--	f 69.258,--	33,6%	f 40.435,--
1969	f 202.938,--	f 37.017,--	18,2%	f 39.715,--
1970	f 219.040,--	f 66.831,--	30,5%	f 31.000,--
1971	f 224.917,--	f 75.222,--	33,5%	f 46.676,--

Door samentelling van de omzetten over de jaren 1966 tot en met 1970 en van de brutowinsten over die jaren worden de fouten, die bij de jaarlijkse winstberekening werden gemaakt geëlimineerd.

De totale omzet over 1966 tot en met 1971 bedroeg f 1.280.261,--, de brutowinst f 356.889,-- en de brutowinst in procenten van de omzet derhalve circa 27,8%, hetgeen gezien de plaats van vestiging, de klantenkring en de omzetsamenstelling alleszins redelijk is.

De enig mogelijke conclusie is dan ook, dat geen ontvangsten werden verzwegen, maar dat door de slechte samenstelling van de jaarstukken een verschuiving in de brutowinsten is opgetreden, hetgeen mede blijkt uit de verschillen tussen de in de jaarstukken vermelde voorraden en inventarisatiegegevens. Het standpunt van de inspecteur, dat belanghebbende haar ontvangsten niet juist heeft verantwoord, vindt

slechts grond in de lage brutowinst-marge over een enkel jaar.

Het is niet gebleken, dat uitgaven niet of foutief werden geboekt, zodat het belanghebbende redelijk voorkomt in de beoordeling van die marge ook de cijfers over andere jaren te betrekken;

Overwegende dat de inspecteur ter ondersteuning van zijn standpunt in zijn verzoekschrift en nader ter zitting zakelijk weergegeven het volgende heeft aangevoerd:

De door belanghebbende over de jaren 1969 en 1970 gevoerde boekhouding vertoont zodanige feilen, dat zij als bewijsmiddel voor de vaststelling van haar fiscale verplichtingen moet worden verworpen. Bovendien is het op basis van die boekhouding over het jaar 1969 berekende brutowinst-percentages belangrijk lager dan het normale brutowinst-percentages voor een bedrijf als dat van belanghebbende.

Belanghebbende stelt daartegenover, dat het afwijkende percentages over 1969 het gevolg is van een onjuiste vermelding van de eindvoorraad in de balans per ultimo van dat jaar. Bij onderzoek zijn inderdaad een aantal onjuistheden gebleken, op grond waarvan die eindvoorraad met f 5.122,90 moet worden verhoogd.

Rekening houdend met deze correctie blijft niettemin het brutowinst-percentages te laag. Als conclusie volgt daaruit, dat onjuistheden in de administratie van de winkelontvangsten moeten zijn opgetreden.

Uitgaande van een brutowinst-percentages van 35 - voor bedrijven van soortgelijke aard, omvang en ligging bedraagt volgens algemene landelijke normen het brutowinst-percentages 35 à 40 - kan worden berekend, dat van de totale winkelontvangsten f 14.000,- niet in de boekhouding werd verantwoord. De omzet over 1969 werd dienovereenkomstig nader vastgesteld op f 216.937,85.

Hierbij zij opgemerkt, dat een verdergaande verhoging van de eindvoorraad in 1969 - zoals door belanghebbende in feite wordt bepleit - tot een gelijke verhoging van de beginvoorraad in 1970 en dus ook van de berekende omzet over dat jaar leidt, zodat het eindbedrag van de aanslag ongewijzigd zou blijven;

Overwegende omtrent het geschil:

De naheffingsaanslag - voor zover in geding - vindt zijn oorzaak in het feit, dat de inspecteur de door belanghebbende gevoerde boekhouding niet als bewijsmiddel voor de vaststelling van haar fiscale verplichtingen heeft aanvaard en in afwijking

daarvan de omzet over het jaar 1969 heeft bepaald op f 216.937,85.

Als motivering daarvoor voert hij aan, dat het op basis van die boekhouding over het jaar 1969 berekende brutowinst-percentages belangrijk lager is dan op grond van algemene landelijke normen voor een bedrijf als dat van belanghebbende zou mogen worden verwacht, zodat moet worden aangenomen, dat daarin niet alle ontvangsten zijn verantwoord.

Naar het oordeel van de Tariefcommissie levert echter de enkele bevinding van een brutowinst-percentages, dat lager is dan op grond van algemene landelijke normen voor een bedrijf als dat van belanghebbende zou mogen worden verwacht, geen voldoende grond op om ter bepaling van de omzet een boekhouding, die geen aanwijsbare onjuistheden bevat, te verwerpen.

De inspecteur heeft weliswaar gesteld, dat de boekhouding van belanghebbende feilen aankleven, maar hij heeft desgevraagd ter zitting geen feiten genoemd - laat staan bewezen - welke die stelling zouden kunnen dragen.

Op grond van hetgeen hiervoor is overwogen dient mitsdien de aanslag met f 1.680,-- aan enkelvoudige belasting en met naar evenredigheid f 168,-- aan verhoging te worden verminderd.

UITSPRAAK DOENDE:

Vernietigt de uitspraak waarvan beroep.

Vermindert de aanslag tot een ten bedrage van f 2.153,86 aan enkelvoudige belasting en f 215,39 aan verhoging.

Aldus gewezen in raadkamer van 15 maart 1977 door Mr. Steinhauser, voorzitter, A.F. Tempelaar, Mr. Post en Mr. Vreeswijk, leden en J. Bol, buitengewoon lid, in tegenwoordigheid van Mr. de Kater, secretaris.

De secretaris:

De voorzitter:

De Kater

Steinhauser

Aangetekend aan partijen
verzonden op 23 JUN 1977

De secretaris: